

Na Štajerskem in Koroškem leži stvar tako-le:

	pod 2 ha	od 2 do 100 ha	čez 100 ha
	število posestev		
Štajersko	33.571	99.042	1613
Koroško	12.923	24.894	1095

Te številke dokazujejo, da pri nas še gospodari mala in srednja kmetija in da bi torej mali kmet od pametne gospodarske politike največ dobička imel. Še bolj dokazujejo to številke v kmetijstvu in gozdarstvu osluženih oseb. Teh oseb je 9.070.668 in se razdelijo tako-le:

Posestniki	3.424.016
Družinski člani	4.389.405
Uradniki	12.284
Nadzorniki	57.657
Posli	942.756
Hlapci	244.540

Velikanski pomen kmeta tiči v teh številkah. Čas je, da se pričena v državi kmeta vpoštevati.

Nismo še črnil! Posl. Lecher je izračunal, da je bila pri zadnjih volitvah na Avstrijskem večina volilcev naprednega mišljenja. Skupno je bilo namreč izvoljenih 189 klerikalnih poslancev vseh narodov z 1.357.000 glasovi. Na drugi strani pa je bilo voljenih 239 naprednih ali svobodomiselnih poslancev z 1.860.000 glasovi. Ker moramo k neklerikalnim poslancem tudi socialne demokrate računati, katerih je bilo voljenih 86 z 1.050.000 glasovi, zato lahko trdimo, da je bilo oddanih čez 1 1/2 milijona glasov več za napredne poslance nego za črnuhe.

Položaj na Ogrskem postaja zopet vedno resnejši. Košutova gospoda boče zapeljala državni voz v največje blato. Bivši ministerski predsednik Banffy je dejal zadnjič v Szegedinu: „Politični položaj na Ogrskem je danes veliko težavnejši nego l. 1848. Mi stojimo pred politično gospodarsko in družbeno katastrofo. In naša vlada nima moči, ki bi bile primerne tej nevarnosti.“ — No, vsa politična modrost Košutjancev ne pomaga ničesar. Zato pa naj pazimo Avstrijanci, da ne bi ogrska nevarnost i naša postala.

Madžaroni postajajo vedno predrznjejši. V zadnjem času so prišli v ostri preprič s hrvatskimi poslanci. Košutovci hočejo Hrvate pogoltiti. Ti se pa branijo. V parlamentu so delali hrvatski poslanci obstrukcijo. Vlada je postavila novega bana, kateri je pri Hrvatih splošno neprijeten. Na Hrvatskem so se zgodile velike demonstracije in pričakovali so še večje. Zdaj pa so povedali Madžaroni svetu še nekaj novega. Po berlinski pogodbi se je pooblastilo Avstrijo, da položi svojo roko na Bosnijo in Hercegovino. Zdaj je vtaknila Avstrija svoj denar v te zane-marjene pokrajine ter jih odprla kulturi in — gospod Košut pravi nakrat, da sta Bosna in Hercegovina pravzaprav „ogrsko“ pokrajine. Vse kar je prav, ali čas bi bil, da se požene enkrat to Košutovo prevzetno bando v kozji rog!

Dopisi.

Brežice na Savi. (Učitelj Zupan na „Kran-kenurlaubu“). Kakor splošno znano, dobil je učitelj na tukajšnji utrakvistični šoli g. Zupan bolniški odpust do počitnic. Reklo se je, da ima nadohu. Ali tako huda menda ni ta njegova bolezen, da bi učitelj ne mogel svoje službe opravljati, ker se vozi s kalesom pridno okoli, kar je prav čudno za nadošljivega človeka. Ker je najemnik kranjske kopelji Čadež, se pelje vsak dan tja, da nadzoruje zgradbo. Za to delo je dosti zdrav, za šolo pa ne. V kljub svoji naduhi se je udeležil Zupan tudi prvaških slavnosti v Pragi. Vprašamo tedaj c. k. deželni šolski svet v Gradcu, jeli je temu znano, da ima učitelj Zupan postranski posel kot najemnik kopelji in da porabi začasni odpust za pospešitev svojega privatnega podjetja ter za udeležitev pri prvaško-hujakajočih veseljih?

Več očetov.

Poličane. Dragi „koštrun-birt“ in Pišekov agitator France Gajšek! Podpisani obžalujem tvojo smolo, v katero te je zakopala božja previdnost. Zvedli smo po naprednih listih, kako „lepe kšefte“ znaš delati z mrhovino. Prosimo te, da pripraviš tudi za letošnjo Ciril- in Metodovo slavnost obilno prav finih, pristnih klobasic in nekaj šniceljnov, da boče tvojim gospodom, zlasti častiti duhovščini, prav dobro teknilo. — Tvoj

prijatelj. — Opomba od več poličanskih mož: Poličanski g. župnik zdaj lahko razvidi, da ima med svojimi ovčicami tudi enega predrznega „koštruna.“ Ali padel je v veliko lužo, iz katere je težka rešitev. Ne bode mu pomagalo, da se bori s svojimi dolgimi zvitiimi rogi, ker bodo kmalu „obštucani“...

Sv. Trojica v Slov. gor. V ponedeljek dne 1. t. m. so se pri nas vršile občinske volitve in so klerikalni podrepniki napeli vse sile da bi zmagali. Pa o joj! Akoravno so strastno agitirali in skoraj noč in dan pooblastila lovili, vendar jim nič ni pomagalo. Naprosili so si tudi Habjančiča po domače Strah, iz Gornjega Porčiča, kateri je že kot agitator znan in se tudi pri vsaki priliki baha z svojim znanjem postav; mož ima skoraj pri vsaki pravdi in volitvi svojo dolgo brado zraven vsled česar ga že imajo za „dohtarja“, akoravno ima skoraj povsod smolo. Z njim je prišel tudi njegov svetovalec Bračko, da bi nazadnjakom pomagala. Ta dva sta tudi cele dni glasove lovila kolikor sta mogla in še celo pooblastila seboj prinesla. Vendar pa je tudi njima pomoč bila preslaba. Tudi Antonjevski kaplan Lasbaher je agitiral in volilcem dopisoval, da bi se morali pri Bračiču v Spodnji Senarski zbirati in pod njegovo komando voliti (imamo take pisme vzrokov:.) Tako vmešavanje je postavno prepovedano in Lasbaharju se zna kaj pripetiti. Drakrat se je pri Antonu oznanilo, da je volitev v Senarski; Tudi zborovanje so imeli pod Lasbaherjovo komando, vendar je večina Antonjevških volilcev stala na strani naprednjakov in se ni dala od političnega kaplana zmotiti. Še celo žene so pooblastila lovile za svoje može in se je pri tej priliki neka žena iz Spod. Senarske, katere je že imela v mislih svojega moža za predstojnika, sama sebe pa za pravega komandanta, hudo opekla. Hotela je pooblastilo od neke vdove imeti, ali ta jo je prav pošteno oštela in ji duri pokazala. Govorili so okoli: „zmaga je naša“ in „sijajna“ ter so si tudi topiče in smodnik pripravili, da bi streljali. Ali spodletelo jim je in se je njih klic „Zmaga e naša“ v „Zguba je naša“ spremenil. Prav klavirno in pobito so se od voliča pobirali, ker so v vseh treh razredih popolnoma propali. Pokazalo se je pri tej priliki, da se može zavvedajo in se ne dajo več od Berarda, Lasbaherja, Habjančiča in farških podrepnikov za nos voditi, ter so stali kakor skala in volili odbornike, do katerih imajo zaupanje. Toraj vsa hvala in čast naprednim volilcem in ne dajte se tudi pri drugih enakih prilikah od podrepnikov motiti! Živeli!

Sv. Bolfeng v. g. (Župnik Ilesič pod varnim ključem.) Bodi nam pozdravljen, Atila II., šiba božja za malopridne farje, za slabe občinske predstojnike in največji strah za od popov zapeljane tercijalke! — Že parkrat je „Štajerc“ pisal nekoliko tehtnih besed radi obnazanje bol-fenškega župnika Ilesiča. Ljudje pa temu niso verjeli, tamveč so rekli, da je bila to laž. Uganjal je dejanja, katerih beli papir v tiskarni ne sprejme, ker črnilo zaradi bohnjenja svojoi dolžnost odpove. Mož je počenjal šolskim dekletcam dajati najprve lepe pildeke, potem denar; ko so mu bile nekatere že popolnoma vdane, kupil je približno petim tudi lepe ženske urice. Ženi Balažovega Lojzeka pa je špendiral za godovno krasno stensko uro, pa ne vemo zakaj. Že pred tremi leti so se delavke na njive govorile, ko so koruzo rezale, da sta ženka in župnik — prijatelja. No, v petek večer ob 9. uri se je pripeljal iz Ptujja sodnijski sluga na bicikeljnu z povjelm, da se mora župnik na mestu brez obotavljenja k. c. k. sodniji v Ptuj odpeljati. Župnik je moral vbogati. Peljal ga je sosed krčmar Horvat, na največjo žalost vseh tercijal. Kaj bodo k temu sodniki rekli, to še doživimo, ako nam Bog to dopusti, ki se je naveličal tega ravnanja z deco...

Sv. Peter, Medvedovo selo. V zadnjem času je našim klerikalčkom greben tako zrasel, da bi bilo dobro, da ga dragi „Štajerc“ s tvojimi škarji malo pristucaš. Tako se je na povelje cerkvenega ključarja (velika oseba) stavil slavalok v pozdrav novega župnika, les pa se je v prvi bližni hosti nekega revnega kočarja brez vsega vprašanja vzel — seveda se je pozneje glibalo, in se mu od klerikalne strani prigovarjalo, da naj te smreke cerkvi daruje, pa ne

vemo kaj ima cerkev s tem; za navadno tat bi bila stroga kazen najboljši odgovor. Na Golov večer pa si je mladi Verk, gospod Franč, apodupal na tujem svetu in v bližini vrh alopij z slannatimi strehami vkljub vedno v dajočem vetru napraviti velikanski kres z različnimi paganskimi burkami, pri katerih so služile — senene vile. Brez dovoljenja je košenine kres napraviti in na ta način vse veliko košnje na tujem pokratiti, več poalopij nepotrebno v nevarščino postaviti, to se pričast in slava našim slovenskim apostolom. Nam je vse eno, se li pripravi kres v proš sv. Janeza Kresnika, ali kakor ta nezreli poltrdi, na čast „sv. Sčidmarku“ (pride god v hodnji koleodar sv. Mohorja) ali pa v češči slov. apostolov; imeti mora pridedliti prado istega sveta in ne sme biti nikake nevarščine. Ošabni fantek pa si zna nasledke za neotesano obnašanje sam pripisati. Plafil gototudi njegov oče ni posebno vesel, kajti letoš slaba letina se tudi gospoda Verka ni mogla ogniti. Franček nučaj pamet!

Sv. Jakob v Slov. gor. Zelo nas je veseli predragi „Štajerc“, da si zadnjič našega mleko-zobnega kaplana Rabuzeka spet malo pokračal, ker ta žegnani fant je bil tvoje krtače res potreben. Ta dan je bilo pri sv. Jakobu živahno. — Vai mladi in stari, biteli so k ročnikom „Štajerca“, naj se jim dovoli, prečita a dopis. — Krtača je bila sicer precej ojaa za Rabuzekovega Jakeca še mnogo premehek, ker to beano kaplanče že spet blati vsa ga ščovanja vredne može, po umazanih klerikalnuncjah. Jaka, ali se še spominjaš na pretečim zimo? Kam pa si hodil se pogrevat, ko nisi denarica, da bi si kupil drv? Kdo ti je pa kup drva, da te ni bilo od mraza konec? Ali se spominjati, kdo ti je posodil denar, da ti bilo sploh mogoče plačati delavce, kateri se rigolali? Ali si se temu dobrotniku že zahvalil? Gotovo samo s tem, da ga napadaš po tvojuncjah na neznosni način. Ali se tako ravna božjemu namestniku pristojno? Tudi Rabuzek podrepnik in agent „Kapinov Anza“ že vedprosi, da bi ga „Štajerc“ malo pokračal. T tega čevljarčka, kateremu je Rabuzek že nekaj „žegnov“ podelil, bi bilo tudi veliboljši, da bi ostal doma pri svojih kopial, kakor pa da agitira ob času volitve po občini in pomaga Rabuzeku blatiti naše poštenjake, klerikalnih uncjah. Svetujemo Ti, da postas miren, ker drugače se Ti zna slična goškakakor tvojemu „komandantu“! Kapinovemu varišu „iz Hobele“ tudi svetujemo, da se mbrzda...

Iz Sobote-Mute in Olimja. Ker bivši župnik Jože Kotnik v Soboti in Muti in sedaj v Olim svojo neprestano ošabnost in predrznost v redvišji meri kaže, zlasti proti učiteljem, se mu sme več priznati, sicer mu greben preveč zraste! Ta Jože Kotnik je v Soboti nad Matcelo na koroški meji s tamošnjim šolovodjo Anton Remšnikom in njegovo soprogo, tako lal, kakor mačka z mišjo. Iz prižnice je zapdal učitelja, ki je bil kot orglavec na tako surovo, da je potem cela fara župnika vrazil, in moral se je od tamkaj spraviti. Učitelj in njegova soproga sta bila vzor potnjživosti, zato sta si proti razburjenem petu edino z jokanjem in pomagala. Ko pa je zopet k njima sta morala vse požreli in pobiti, kajti on je bil „gospod“, ona dva pa njegova podložna in sužnja! — Pa kaj hitro je zopet brez vsacega najmanjšega vzroka v kim, srditimi očmi hudo gledati in ikati v voda, kje bi se kregal in, če družga ni zahteval je v šoli in cerkvi slovenski jkar pa ni več mogoče, ker je že najmanj let tamkaj vse nemški, izvzemši nekaj služabnih. Ako hoče tu med Slovenci živeti kaj pa sili med Nemce, potem pa tamkaj saj? Ravnotako je kasneje na Muti začel je v pričo vseh učencev od oltarja vse napadal! Konečno se je s tamošnjimi frizami in tržani na neki njivi zaradi meje aprl, in je tako kakor nočna svetilka pri vlaku na leznici z velikimi očmi rudeče gledal, se gospodje nekaj kazali in rekli: mar nas živje požre? Sedaj mu ni drugega ostalo, korporet kopita pobrati in se s pomočjo

Novice.

marita v Olimpe preseliti. Vi pa Olimčani bodite moji, ne pa podlaga ptujčevi peti.

Sv. Barbara v Malozah. Ljubi Štajerci! Prosim te za toliko prostora v tvojem listu, da ti naznamim nekoliko od te fare. Toča je poklekala večina vse; mislim, da ti je že znano. Pa to še ni vse. Kakor se tožijo tam ljudje da več dni pretečeni teden ni zvonilo juternice, v poldne in Zdravemarije; ker se ključ od cerkve vzame, pa ljudje pridejo v jutru k cerkvi, ne morejo priti, da morajo žalostni oditi pred mašo. Gotovo se to godi zaradi tega, ker je poslanec Ploj "rim" hrbet pokazal. — Pravili so mi tudi farani, da so imeli izvrstnega organista in da ga je nekaj hudobnih mož bodilo tožit gosp. delanu v Zaverče tako dolgo, da so ga odstranili po nedolžnim. Zdaj pa orglja neki učitelj Šerona tako, da raji ljudje zunaj cerkve ostanejo, kakor da bi poslušali tako orgljanje. To ravna vse župnik g. Ivan Vogrinc.

Dobje pri Planini: Dopis v „Štajercu“ št. 36 je našega župnika Vurkelca silno razburil; grozil se je da bomo imeli na škuplirsko nedeljo zato ramo zjutraj opravilo in tudi samo tiho mašo. Ali s tem nas pač župnik čisto nič ne rjezi, ker bomo imeli na ta način še več časa se v krčmah kratkočasiti, ali pa napraviti bližnje izlete. Mi nimamo časa od delavnikov za kratkotrasenje in izlete tako kakor župnik. Ta mož se pač ne briga za svoj posel. Kakor hitro mu pride muha v glavo pa gre v Št. Vid, v Št. Jurij, v Kozje in bogve kam vse. Pred kratkim časom je tukaj zopet ena ženska umrla, katero ni hotel iti prelevet z svetimi zakramenti. Ako bi pa bila kakšna volitev še tako daleč, oho! takrat je urno na nogah in gre, kakor da bi to bil njegov poklic. V mariborski cunji (Slov. Gospodarju) se opravičuje in pravi, da plača 1.000 K kdor mu dokaže da je njega nadvajajoči dopis v Štajercu št. 26 t. l. resničen. O ti vbogi Vurkelc, ti misliš da smo mi neumni, pa si le sam ker misliš, da bomo tvojim plašarjem verjeli. Saj si tudi lansko leto (1906) obljubil 1.000 K za dokaze, in si še naprosil 3 druge neumneže, kateri so tudi obljubili 1000 K za isti namen. Pa dokaze smo mi z 25 pričami dognali, manjkalo je še samo, da bi bili okrož. sodišču v Mariboru prevržani, ti si pa par dni pred glavno obravnavo tožbo odmaknil in plačal stroške, pa obljubljene 1.000 K nikdar ne. Ti in tvoji podprepniki plačate prvič tistih, že lansko leto obljubljenih 2.000 K potem pa prav radi nastopimo pot dokazov. Obljubiti, pa nič dati, to je slabo! Vidiš dragi „Štajerc“! Takega župnika imamo v Dobji. Od nas pa le tirja, da bi ga imenovali namestnika božjega, pa ne stori niti koraka podobnega pravega učenika Kristusa. Kaj neki poreče prevržen gospod knezoškof na to! Menda se ja strinja prevržen knezoškof z naveti visoko učenih in pobožnih cerkvenih učnikov, kateri pravijo, da kdor se dotakne politike ta se dotakne smole. Nikdar ne v svojo čast! No Vurkelc, ali je to krščanska vzgoja, ker nočeš prevideti na smrt bolane z svetimi zakramenti? Je to krščanska vzgoja, ker si z revolverjem strjel na Kolenca? Je to krščanska vzgoja, ker si iščeš svojo čast le v tožbah in pri sodnijah in še druge k takim dejanju napeljuješ? Je to krščanska vzgoja ker si toliko vbogih faranov naplašal da so ti nosili denar, in jim obetal da kupiš kaplana katerega čisto nič ne potrebuješ? Naznamim ti take kateri so še dandanes tisti denar dolžni katerega so morali tebi nositi, pa so tako vbogi da si še soli ne morejo kupiti. Vbogi neumneži so ti morali denar nositi ker si jih plašal da bojo pogubljeni če ti ne prinesejo denarja, in si se jim grozil z raznimi drugimi nesrečami. „Moja je hiša molitve, in vi ste iz nje napravili jamo razbojnikov“ pravi Kristus. Kdo je napravil jamo razbojnikov? Malopridni, Vurkelca podobni duhovniki, kateri zlorabljajo prižnico, spovednico in sveto vero v politične namene. Ako pobožni in modri cerkveni učniki ne pišejo prav, dokaži Vurkelc, ker se toliko poganja za dokaze, mi ti zato ne obljubimo 1000 K pa k lepi visoki časti boš prišel če to dokažeš. Ja pa k veliko lepši časti prideš če to dokažeš, kakor pa tako ker ponujaš 1.000 K da nič ne daš; prigovor pravi: Kdor se veliko baha, malo ima. Vurkelc poboljšaj se, imamo še dosti gradiva za te. Na svidenje — Nevstrašeni naprednjaki.

Počitnice so zopet prišle. Kako željno so jih pričakovali nežni otroci, kako poletito veselo v gozdovje, da dihajo mlada prsa sveži zrak prostosti in brezskrbnega razkošja. Predstavljajmo si zopet svojo prvo mladost in uvideli bomo, da so šolske počitnice potrebne. Bogata in revna deca obiskuje šolo. Koliko je otrok, ki morajo ura pota napraviti, predno pridejo bosonogi, trudni in izpehani v šolo! Koliko je otrok, ki imajo za kosilce borni košček suhega kruha! Koliko je otrok, ki tavaajo v raztrganih čevljih po snegu. In v desetih mesecih se vtudi i duša ter potrebuje pokoja. Potrebne, več kot potrebne so šolske „vakanke“! Drugo in najvažnejše vprašanje pa je: kako naj preživi otrok šolske počitnice? Priznamo, da je oče-kmet vesel, ako dobi vsled počitnic par otroških sodelavcev. In napačno bi bilo, ako bi se pustilo otroka v počitnicah brez vsacega dela. Kajti delo je zdravo! Veliki učenjaki so pasili v svoji mladini krave in kitali gnoj. Kdor se sramuje ali boji dela, ta ne spada v današnje človeško družbo. To naziranje si mora deci priučiti že v nežni mladosti; — pridobiti si mora deca ponos dela, veselje do dela in zato pripravimo kmetom, naj ne pustijo svoje otroke med počitnicami postopati. Seveda, preobilo dela, pretežkega dela se ne sme naložiti deci. Delo, ki ubija zdravje, napravilo bo de tvojce dece pohabljenosti bitje, ki ti bo celo življenje v nadlogo. Izročiti treba torej deci le toliko dela, kolikor ga zamore izvršiti, brez da bi postala nejevoljna, jezva in — bolana. Isto velja glede duševnega dela. Dobro je, ako vzame otrok i med počitnicami dobro knjigo v roke in si kaj priučti. Ali pozabiti ni na počitek, ki ga potrebuje nežno razvita otroška duša. Nadalje pa treba paziti na dušno kakor telesno zdravje dece. Kolikokrat vidimo nespametne matere, ki napajajo svoje šolarske otroke z vinom, pivom in celo z — žganjem. Take matere ne pomislijo, da zaostane taka deca duševno kakor telesno, da izgubi svoje moči in se ne more razviti tako, kakor bi bilo to potrebno. Slabo je, ako zahaja otrok med pijane dekline in hlapce, ki ne izberajo svojih besed in — izlivajo svoje čustvo, kadar vlivajo vino. Z eno besedo: kar si je priučil otrok v šoli po dobrih učiteljih, to si naj pridrž i in izboljša po naukih svojih staršev med počitnicami. Glavno je pri tem, da kmetaki otrok ne pridobi sovraštva do očetovske grude, da ljubi kmetijstvo s tisto ljubeznijo, ki je potrebna, da ne izgubi kmet veselja do svojega stanu. Vzgojite svoji deci ponos, da je kmetaka kri delavska kri, in — vzgojite jo brez babjeverja napredno ter pametno!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ploj, pravičnost in drugo. Nekaj čudnega je na tem hofratu Ploju: odkrite besede ne pozna. Vse, kar dela, nosi pečat hinavščine na sebi, vse je skrivnostno, za kulisami, vse je jezuvitično. Najbolje se razume hofrat Ploj na — „protekcijo“. Kakor je zlezal sam po politični lestvici navzgor in je celo že špekuliral, da bi postal minister, — tako dviga tudi svoje prijatelje in znanee in jim prikrbuje lepe služboce. Svoj čas smo omenili slučaj Jurza. Hofrat Ploj je toliko časa okoli vlade lazil, fehtaril in sitnosti uganjal, da je postal Jurza „komercialni svetnik“. Nimamo vzroka, da bi napadali g. Jurzo. Ali pravičn o ni bilo njegovo imenovanje, kajti kakšne so Jurzove zasluge? Zdaj smo izvedli še drug slučaj te čudne „Protektionswirtschaft“. Učiteljica Marija Mursa, soproga cementnega fabrikanta in propalega kandidata Mursa, je dobila službo poštarice v Cvenu pri Ljutomeru. Kako to? Ali je službe potrebna? Mursa je bogat posestnik in cementni fabrikant, ki bi vendar lahko svojo ženo iz lastnega izdržal. Poleg tega je gospa Mursa še učiteljica in zdaj je postala še poštarica. Vse kar je prav, — ali vsi drugi prosilci so bili gotovo bolj potrebni nego ravno gospa Mursa. Čujemo, da je bila tudi poštna direkcija v Gradcu proti tej podelitvi. Ali hofrat Ploj je lazil okoli ministror kakov mačka okoli vrela kaše in stvar je šla. Ali je postal Ploj le zato hofrat in poslanec, da podeljuje on službe in sicer ljudem, ki imajo že itak vsega dovolj? To je prehu do ta neznosni protekcijski način bomo malo pojasnili, — tudi drugje, ne samo v „Štajercu“.

Ploj naj se briga raje za svoje dolžnosti kot poslanec!

Roblek in Ježovnik že dokazujeta, da sta si kaj priučila od tistih 7 farjev, s katerimi sedita v enem klubu. Prva interpelacija, katero sta vložila, se ne tiče ne gospodarstva, ne gmošnega stanja, ne šolstva, temveč — uradnikov. Dr. Kukovec ni prav, da se premešča finančne uradnike tako ali tako in zato je komandiral Robleku ter Ježovniku, da se za to potegujeta! Torej — že spet dvojezični pečati, stranišni napisi in uradniško vprašanje. Ja vraga, ali ni kmetu vse eno, ako ga sprejme nemški ali slovenski ali turški uradnik, kadar prinese svoje krvave štibre na davkarijo? Ježovnik in Roblek, to vendar vidva tudi priznata! Pustita dohtarsko politiko in na delo za gospodarstvo!

„Krščanska demokrata“ sta postala na napredni program voljena poslanca Roblek in Ježovnik. Pristopila sta namreč v „Jugoslovanski klub“, v katerem sedi poleg njih 7 duhovnov in ki ima v svojih pravilih povedano, da je „krščansko-demokratski“ klub. Kaj je to? Krščanska demokracija je isto kakor krščansko socialstvo in to je isto kako klerikalizem. Klerikalizem pa je najhujši sovražnik ljudstva, ker ima edini cilj, uresničiti večno politično nadvlado duhovščine. Roblek in Ježovnik sta se torej prekrstila: kot naprednjaka sta bila voljena, in klerikalca sta postala! Ali nismo to že naprej vedeli in povedali? Žalostno je to, kajti ljudstvo je zdaj popolnoma izročeno politiki pravaške duhovščine. Roblek in Ježovnik — „mir tut das Herz so weh“, dass ich dich in der Gesellschaft seh“.

Revsčina na Štajerskem. Poslanec Malik je vložil 3. t. m. v državni zbornici nujnostni predlog glede velike revščine, katero so povzročile razne povodnji in drugi elementarni dogodki zlasti v okrajih Ptuj, Radgona, Zg. Radgona, Maribor, Lipnica, Wildon, Čmurek itd. Ta prepotrebni predlog omeni v prvi vrsti, da so vinske kulture vsled mrazu poškodovane, (zdaj jih je še toča pobila); nadalje se peča predlog z povodnjo, katero je povzročila letos Mura itd. Končno zahteva predlog: — 1. Visoki vladi se naroči, da uredi takoj potrebne tozadavne poizvedbe in preskrbi takoj primerne podpore. — 2. Prizadetim posestnikom naj se odpiše celi zemljiški davek za leto 1907, oziroma huje prizadetim za 2 let. — 3. Na ogled škode naj se pošlje višjega uradnika. — Predlog je zelo umesten in naj bi se združila z njim akcija zaradi po toči prizadete škode. Poslanci, na dan!

Benko-Cvenkaničovi računi. Benkovič je izjavil, da plača 100 K, kdor mu dokaže, da si je računil za eno tirjatev 3 K 60 v. Dokazali smo mu to, ali deslej nam še ni poslal tistih 100 K. Ker dvojno bolje drži, vam popišemo še en tak slučaj. V roki imamo sledeče pismo iz Benkovičove pisarne:

„Gospod France Jurman in Jesenice. — Vaša sestra Ana Jurman me je pooblastila, da iztirjam od Vas mesečne prispevke za marec, april, maj in junij po 30 K skupaj 120 K. — Opoznam Vas, da pošljete to svoto in za pouk, pooblastilo in dopis 4 K 60 v. do 24. junija 1907, da ne dela Vam daljnih stroškov. — Z odličnim spoštovanjem dr. Ivan Benkovič.“

Iz tega je razvidno, da si je dični poslanec Benkovič kot pravi „kmetaki prijatelj“ zaračunal za celih 6 vrstic pisma 4 krone 60 vin.!!! Omeniti pa je še, da ni Ana Jurman Benkoviča nikdar pooblastila, da naj tirja zanj, da torej tudi ni podpisala nobenega pooblastila. V kljub temu je Benkovič pooblastilo računali!!! No, vi člani „laži-kmetске zveze“, kako vam ugaja vaš slavni poslanec? ...

Narodno hujskanje „Slov. Gospodarja.“ Piše se nam: V št. 33. jemlje ta slavna cunja slovo od g. vinarskega inštruktorja Ašiča, koji zapušča Ormuž. V koliki meri da govori iz srca pametnim vinogradnikom ormuškega okraja, to prepuštimo sodbi cenj. bralcev istega okraja. Nesramno pa je, da porabi blagoslovljeni urednik to priliko za napad na našega mnogozasluznega, vsestransko priljubljenega in nepristranskega vinarskega inštruktorja g. Stambergerja, kojega imeni niti pisati ne zna (piše ga Stamberger). Farško-prvaška nesramnost kaže se tukaj zopet v svoji nagoti! Pred letom dni povodom odlikovanja g. Stambergerja z častno diplomom slatinske kmetijske podružnice, ga je celjsko glasilo duhovščine „Domovina“ kaj hva-